

Boże Objawienie pomaga nam tworzyć wspólnotę ...

Autor: Kwiatkowska B.
09.12.2008.

KONSPEKT katechezy w klasie III gimnazjum **Temat: Boże Objawienie pomaga nam tworzyć wspólnotę opartą na Chrystusie.** **Cele: Uczeń:** - poznaje tekst biblijny 1Kor 12, 12-28 - poznaje Pawłowe wyjaśnienie wspólnoty Kościoła jako Ciała Chrystusa - posługuje się metodą lectio divina w lekturze Pisma świętego - potrafi budować wspólnotę katechetyczną na wzór wspólnoty Chrystusowej
Metody: - praca z tekstem biblijnym /”dzielenie się słowem”; „poszukiwanie wartościowych słów”; „lectio divina”;/ - elementy metaplanu - metody słowne
Formy: - praca indywidualna i z całym zespołem - praca w grupach **Materiały:** - tekst biblijny 1Kor 12, 12-28 /załącznik 1/ - tezy: „Filary jedności Kościoła według św. Pawła”; / załącznik 2/ - projekt umowy „ Nasza wspólnota katechetyczna”; /załącznik 3/ - brystol, kolorowe kartoniki, klej

Realizacja ścieżek międzyprzedmiotowych: - czytelniczo – medialna - kultura polska na tle kultury śródziemnomorskiej **Korelacja międzyprzedmiotowa:** - historia - wiedza o społeczeństwie

Przebieg lekcji: **I. WPROWADZENIE** 1. Modlitwa: „Ojcze nasz”; 2. Oddanie i omówienie kartkówki, podanie zasad poprawy prac. 3. Wnioski – jak jest? - stan wiedzy religijnej i umiejętności zastosowania tej wiedzy w życiu – bardzo niski - przyczyny / słabe wykorzystanie materiału z lekcji, brak zaangażowania w katechezę, niewłaściwe postawy/ 4. Jak powinno być? – Chrystus uczy jak powinna żyć i pracować dobrze zorganizowana grupa, wspólnota.

II. PODANIE PRAWDY, POGŁĘBIENIE I ZASTOSOWANIE 1. Pierwszy kontakt z tekstem – lectio □ Uczniowie słuchają tekstu czytanego przez katechetę □ U. odpowiadają na pytania /praca z całym zespołem klasowym/ O kim mówi św. Paweł? Kto jest w tej wspólnocie najważniejszy? Do czego przyrównuje wspólnotę Kościoła? Jaka powinna być ta wspólnota? 2. Drugi kontakt z tekstem – meditatio /praca w grupach/ U. zapoznają się z tekstem „Filary jedności Kościoła według św. Pawła”;U. czytają tekst biblijny i podkreślają słowa uzasadniające tezy św. Pawła, przygotowują wypowiedź ustną Wnioski: - Na kartach Pisma św. został zawarty opis wspólnoty osób opartej na Chrystusie. - W życiu codziennym powinniśmy dążyć do tworzenia podobnych wspólnot. Zapisanie w zeszytach tematu i zasad funkcjonowania Chrystusowej wspólnoty. /praca indywidualna/ 3. Trzeci kontakt z tekstem – actio W jaki sposób w naszym życiu możemy urzeczywistnić Chrystusowe zasady?Wspólne układanie umowy „Nasza wspólnota katechetyczna”; / dla usprawnienia pracy uczniowie akceptują poszczególne punkty umowy zapisane na oddzielnych kartkach, naklejają na jeden arkusz, potwierdzają i zobowiązują się do przestrzegania podpisami złożonymi na małych kartkach i naklejonymi pod tekstem; Dyrektor Szkoły potwierdza zgodność ze Statutem gimnazjum i razem z nauczycielem podpisuje umowę/ 4. Czwarty kontakt z tekstem – oratio Modlitwa /na wzór modlitwy powszechnej/ - prośby o umocnienie zawiązanej wspólnoty.

III ZAKOŃCZENIE 1. Zadanie domowe - Ułóż i zapisz w zeszycie modlitwę o jedność w czynieniu dobra. Pomódl się tą modlitwą w tym tygodniu. - Wykonaj w zeszycie poprawę kartkówki. 2. Ocena pracy uczniów dokonana przez nauczyciela i ewentualnie Dyrektora Szkoły.
Załącznik 1 1Kor12, 12- 28; 14, 1- 40 /fragm../ Kościół jednym nadprzyrodzonym Ciałem Chrystusa. Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki i ciała mimo, iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić jedno ciało]./…/ Ciało bowiem to nie jeden członek, lecz liczne członki. Jeśliby noga powiedziała: „Ponieważ nie jestem ręką nie należę do ciała”; – czy skutek tego rzeczywiście nie należy do ciała? Lub jeśliby ucho powiedziało: „ponieważ nie jestem okiem, nie należę do ciała”;- czyż nie należałoby do ciała? Gdyby całe ciało było wzrokiem, gdzie byłby słuch? Lub gdyby całe było słuchem, gdzie byłoby powonienie? Lecz Bóg, tak jak chciał stworzył [różne] członki umieszczając każdy z nich w ciełe. /…/ Tymczasem zaś wprowadźcie liczne są członki, ale jedno ciało. Nie może więc oko powiedzieć ręce: „Nie jesteś mi potrzebna”;, albo głowa nogom: „Nie potrzebuję was”;. /…/ Lecz Bóg tak ukształtował nasze ciało/…/, żeby poszczególne członki troszczyły się o siebie nawzajem. Tak więc, gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki; podobnie gdy jednemu członkowi okazywane jest poszanowanie, współwesela się wszystkie członki. Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi członkami. I tak ustanowił Bóg w Kościele najprzód apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli./…/ Lecz wy starajcie się o większe dary; a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą./…/ Starajcie się osiąść miłość, troszczcie się o dary duchowe, szczególnie o dar

proroctwa./…/ Ten, kto prorokuje, mówi ku zbudowaniu ludzi, ku ich pokrzepieniu i pociesze, /…/buduje Kościół./…/ Tak też i wy, skoro jesteście żądnymi darów duchowych, starajcie się posiąść w obfitości te z nich, które się przyczyniają do zbudowania Kościoła./…/Bóg bowiem nie jest Bogiem zamieszania, lecz pokoju./…/ Jeżeli komuś się wydaje, że jest prorokiem albo, że posiada duchowe dary, niech zrozumie, że to, co wam piszę jest nakazem Pańskim. A gdyby ktoś tego nie uznał, sam nie będzie uznany./…/wszystko niech się odbywa godnie i w należyтым porządku! Proroctwo - rozpoznawanie duchów - pozwalało odróżnić fałszywe natchnienia od prawdziwych charyzmatów Ducha Świętego

Załącznik 2 Filary jedności Kościoła według św. Pawła 1. Kościół to wspólnota ludzi o różnicowanych cechach, talentach, darach Ducha Świętego, ale równych sobie co do godności. 2. Jedynym przewodnikiem i Panem tej wspólnoty jest Bóg – Jezus Chrystus. Jeżeli ktoś nie chce uznać Jego zasad, sam też nie będzie uznany. 3. Jesteśmy sobie nawzajem potrzebni i musimy się troszczyć o wspólne dobro. 4. Wszystko, co czynimy powinno służyć rozwojowi duchowemu i umysłowemu członków wspólnoty. 5. W każdym wspólnym działaniu należy zachować porządek, pokój, kierować się miłością w odnoszeniu się do Boga i ludzi.

Załącznik 3 Nasza wspólnota katechetyczna /propozycja umowy nauczyciela z uczniami/ 1. Jesteśmy grupą uczniów, którzy wraz z nauczycielem – katechetą pragną tworzyć wspólnotę Chrystusową. 2. Naszym Panem jest Jezus Chrystus. Na katechezie poznajemy Jego Ewangelię i uczymy się według niej żyć. Z naszym Mistrzem spotykamy się w kościele na niedzielnej Mszy św. i w sakramentach św. 3. Zawsze staramy się darzyć siebie szacunkiem i sobie pomagać. 4. Nauczyciel, uwzględniając indywidualne możliwości i predyspozycje uczniów, będzie tak kierował pracą całego zespołu, by każdy mógł wzrastać w wierze, kształtować charakter i osiągać sukcesy w nauce. 5. Jako uczeń – członek wspólnoty katechetycznej zobowiązuję się: w skupieniu, z należyłą powagą i miłością do Boga wypowiadać słowa modlitwy zachowywać zawsze spokój i porządek na lekcji wykonywać chętnie i sumiennie wszystkie polecenia nauczyciela przygotowywać się do lekcji i aktywnie w niej uczestniczyć, by po każdej katechezie stawać się mądrzejszym i lepszym człowiekiem zawsze być punktualnym prowadzić systematycznie i starannie zeszyty dbać o swoje książki, przybory i sprzęt szkolny. Podpis nauczyciela Podpisy uczniów

Powyższa umowa jest zgodna ze Statutem Publicznego Gimnazjum w Kleszczewie.

Podpis Dyrektora Szkoły